

gjøres Andet, end at lade det bero paa, med hvor megen Belvillie Andragendet blev modt fra Udvalgets Side. Nu skal jeg paa ingen Maade sige, at der har vist sig nogen Uvillie mod Sagen. Ivertimod tror jeg, at der i hele Udvalget og Thinget overhovedet har været megen Belvillie for den Skole, her er Tale om. Det falbt i min Lod, da jeg første Gang var Minister, at fremsætte Lovforslaget om det første Lilstud til Hifted Skole, og senere har der været forskjellige Leiligheder for mig til at interessere mig for den, hvorved yderligere Lilstud ere opnaaede. Jeg har nemlig stadig ved de Oplysninger, jeg har faaet om denne Skole, faaet bestyrket, at den styres med megen Dygtighed og paa en meget fortjenstlig Maade, og det er jo ogsaa bekræftet her af det ærede Medlem, som ligeledes kjender til Skolen, og jeg har som sagt heller ingen Grund til at tvivle om, at Rigsdagen har den samme Opfattelse, hvilket den har vist ved at give disse tidligere Tillæg til Skolen. Jeg vil derfor heller ikke tvivle paa, at naar Sagen kommer frem med fuldstændigere Oplysninger om Situationen derovre, og maatte ogsaa nu viser Indrømmelser, som man fra det andet Things Side har været tilbøjelig til at kræve for at gaa ind paa at bestemme yderligere Lilstud fra Staten, denne Sag da vil kunne bringes i Orden. Jeg tvivler ikke paa, at dette endog forholdsvis let vil kunne ske, naar Sagen atter bringes frem paa den Maade, jeg har sagt, og naar den under almindelige Forhold indbringes i rette Tid. Det forekommer mig imidlertid ikke, at der just nu foreligger tilstrækkelig Grund til at indbringe Sagen paa denne Maade, ved nu at oversføre Forslaget til det andet Thing, hvilket jeg imidlertid skal overlade til det ærede Thing selv at skønne om.

Der er af det ærede 5te Medlem for Kjøbenhavn (Bloug) gjort et Par Bemærkninger, som vedrører det foreliggende Afsnit. Med Hensyn til den ene Bemærkning, som angik Geheimarkivet, har jo allerede et æret Medlem udtalt sig, og det er jo bekendt nok, at der for ikke lang Tid tilbage har været en ganske livlig Strid om dette Spørgsmaal i de offentlige Blade. Spørgsmaalet er ganske vist reist og har gjort sig gjældende, hvilket sandsynligvis ogsaa vil lede til en Forandring i en eller anden Henseende; men ligesom jeg tør bekræfte — hvad der ogsaa blev udtalt af det ærede 5te Medlem fra Kjøbenhavn — at der i det Hele vises en stor Smødekomen og Beredvillighed til at hjælpe fra Geheimarkivets Side, saaledes vil jeg ogsaa sige, at forsaavidt der kræves Tillabelse fra Ministeriets Side, er det mig ikke bekendt, at denne nogensinde er bleven negtet. Jeg tror altsaa, at der i den Henseende bliver vist faa megen Redebønhed og Belvillie som muligt, hvorimod jeg naturligvis ikke her bestemte kan udtale mig om, hvor vidt der kan være Tale om at indskrænke den Tid, med Hensyn til hvilken Doku-

menter nu udleveres eller ikke. Det er jo imidlertid en Selvfølge, at der maa ønskes, at der saa vidt muligt er en passende fri Afgang til det historiske Arkiv. — Med Hensyn til Kvindernes Stilling og den Hjælp, som skulde være ydet dem, da findes der jo, som den ærede nævnte Landskhingsmand ansøgte, i de senere Aar allerede to Poster i saa Henseende opsarte paa dette Budget. Det er ganske vist endnu ikke noget stort Beløb, men det er jo voxet efterhaanden, og hvorledes man end for Ørigt opfatter den hele Sag, maa det dog siges, at den er i sin første Begyndelse, og det vilde jo dog nok være underligt, om man, inden man fik Sagen prøvet nærmere gennem Erfarungen, vilde stride til at give et betydeligt Bidrag. Efter de Erfaringer, som jeg har haft Leilighed til at samle i disse Aar Aar, tror jeg, at de Bidrag, som ere blevne ydede til Hjælp for saadanne unge Kvinder, som ønske at uddanne sig, navnlig i Lærerindefaget, have været meget vel anvendte. Der har selvfølgelig været nogle Flere, som gjerne vilde have Bidrag, end de, der have faaet det, og det har ogsaa fra forskellige Sider været ønsket, at Bidraget var noget større; men i det Hele, tror jeg, at for dem, der have fremskillet sig, er der ydet en god Hjælp ved det Beløb, som nu er optaget paa Finantsloven. Jeg tvivler imidlertid ikke paa, at disse Beløb efterhaanden maa uvubides i en ikke ringe Grad, naar de skulle betragtes som nogenlunde fyldestgørende, og navnlig naar Undervisningsanstalterne for saadanne Kvinder skulde faa et videre Omfang end Tilfældet er nu, idet det da maatte ønskes, at der kunde ydes Hjælp, navnlig til Pladser i disse Institutter. Noget Saa-dant er, som vistnok bekendt, ogsaa bragt paa Bane fra flere Sider og navnlig fra en Institutbestyrerinde, som har vundet et betydeligt Navn i Kjøbenhavn. Der har været Spørgsmaal om at oprette mere storartede Institutter, som jeg da ogsaa ganske vist antager vilde kunne gjøre Krav paa at faae nogen mere Hjælp i flere af de Afdelinger, som ville komme til at henhøre derunder; men jeg tror, at Spørgsmaalet ikke endnu kan betragtes som saaledes bearbejdet, at man kan udtale sig deraf. Der er ogsaa fremkommet Spørgsmaal om Anskaffelse af et Lokale dertil, og der er henpeget paa den Bygning, som er nævnt af den ærede Landskhingsmand; men ogsaa dette Spørgsmaal ligger saa langt fremme i Tiden og vil kræve saa mange forudgaaende Afgjørelser, at jeg ikke tror, at det kan fremsættes som noget bestemt Foretaaende.

Til det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) vil jeg blot bemærke, at jeg er fuldstændig enig med ham i, hvad han sagde med Hensyn til den almindelige Betragtning om Universitetets og Kommunitetets Forhold, og navnlig om Stemningen over for det fremskænte Institut, samt om den eiendommelige Maade, hvorpaa Stem-